

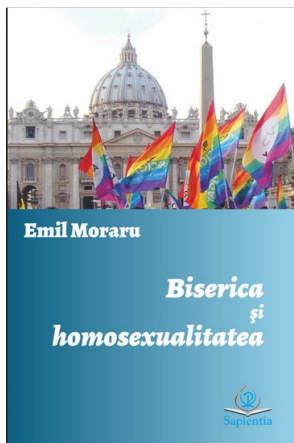
Nie každý chce šantiť na dúhovom tobogane. Rumunskí katolíci vydali knihu „Cirkev a homosexualita“

Lucia Laudoniu

25. marca 2024 ✚ Cirkev ✚ Komentár

Vydavateľstvo *Sapientia*, ktoré patrí Rímskokatolíckemu teologickému inštitútu v Iași, prišlo so zaujímavou novinkou. Na rumunskom knižnom trhu sa v týchto dňoch objavila pozoruhodná štúdia, ktorá zatína do živého – *Cirkev a homosexualita (Biserica și homosexualitatea)*. Pokiaľ by táto kniha vyšla niekde na „osvietenom Západe“, zhorela by na hranici liberálneho antropoteizmu.

Útla, len 88-stranová publikácia, pod ktorú sa podpísal rímskokatolícky kňaz a vedecký pracovník Emil Moraru, prináša *multa in parvis*. Anotácia knihy na webe infosapientia.ro naznačuje, že rumunský katolícky klérus nemá záujem vyvádzať na dúhovom tobogane.

Obálka publikácie *Cirkev a homosexualita*.

Zdroj: snímka obrazovky / web editurasapientia.ro

Faustovské riziko morálneho relativizmu

„Kresťanské svedomie aj dnes považuje homosexualitu alebo sodomiu za odpornú nereseť (*un viciu abominabil*),“ zdôrazňuje otec Moraru a jedným dychom dodáva, čo ho inšpirovalo venovať sa aj tejto téme:

„Rozhodol som sa napísať niekoľko slov po incidente, ktorý sa stal na pôde Rímskokatolíckej teologickej fakulty na Univerzite v Bukurešti. Keď sme na jednej z prednášok z morálnej teológie preberali morálny akt a skutky, ktoré sú svojou vnútornou povahou morálne zlé, jeden študent ma varoval, že ak hovorím týmto spôsobom – teda, že homosexuálne akty sú vnútorne (*în mod intrinsec*) zlé –, konám vraj diskriminačne. Ja som však len citoval to, čo o homosexualite učí Katechizmus katolíckej Cirkvi.“

Čo nám to tu vyrastá za zlatú katolícku mládež, ktorá ide poučať svojho profesora – mimochodom, citujúceho katechizmus –, že učí zle? Keby tá *aurea iuventus* mala aspoň nejaké spôsoby! Študentík však

ide skákať učiteľovi do vlasov ako blcha, a ešte si pritom myslí, aký je „super cool“!

„Dotyčný sa nenaučil ani základné pojmy z morálky,“ konštatuje profesor v sutane, a celé to priklincoval tvrdením, že „neprezentujem nič iné, než kresťanskú morálku na katolíckom kolégiu!“

Treba niečo dodať? Kým starí Rimania považovali mravnosť za *lex perfecta* (porovnajme Celsovo pravidlo „*quae rerum natura prohibentur, nulla lege confirmata sunt*“ – „žiadnym zákonom nemôžu byť potvrdené skutky, ktoré prirodzený mravný cit zakazuje“), Eulenspiegelovia našej doby vyhlásili za relatívnu aj morálku. Čo na tom, že otec teórie relativity s rozkošne vyplazeným jazykom nebol presvedčeným morálnym relativistom, na rozdiel od takého Edwarda Westermarcka, okolo ktorého sa už zlietlo veľa agnostických vrán.

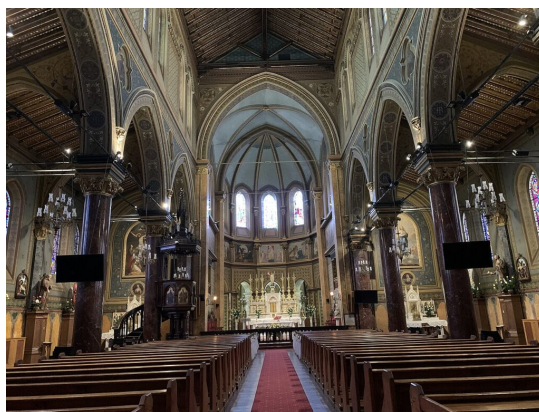
Bez ideologického fonendoskopu

Skutočnosť, že katolícki Rumuni operatívne zaradili tému prípadnej ratihabície sodomie na cirkevnom aj civilnom fóre do edičnej rady *Katechéza* (*Cateheză*), prezrádza čo-to o rastúcom zákulisnom tlaku na tradične formované a „zaostalé“ balkánske cirkvi, aby sa „prispôbili“ diktátu lepších zajtrajškov. Lenže Rumuni, ktorí si užili svoje s Antonescom a Ceaușescom, sa dokážu poriadne zaťať, či sa to niekomu páči, alebo nie.

Komentár na portáli infosapientia.ro diagnostikuje našu dobu bez ideologického fonendoskopu, zato so zdravým sedliackym rozumom, z ktorého sa v poslednej dobe stal podpultový tovar:

„Zákon, ktorý homosexualitu kedysi prohiboval, by ju odrazu mal garantovať a sankcionovať tých, ktorí ju odmietajú a verejne proti nej bojujú. Homosexualita by z tejto perspektívy nebola viac nerestou, či dokonca chorobou alebo deviáciou, ale prirodzenou ľudskou náklonnosťou (tendenciou, *o tendință naturală*), ktorá by mala byť uprednostňovaná (*favorizată*) a zaručená (*garantată*) bez ďalších doplňujúcich otázok o jej morálnosti.“

Zrátané a podčiarknuté: z Morarovej štúdie sa dozvedáme to, čo sa psíkovia Rin-Tin-Tinovia, veselo skackajúci okolo hyperprogresívnych zadočkov, akosi boja zaštekáť do sveta: homosexualita bola „kedysi“ juridicky klasifikovaná ako *crimen contra naturam* – zločin proti (ľudskej) prirodzenosti. Ak to už neplatí, čo také sa v našej prirodzenosti zmenilo? Boli sme nanovo stvorení? Preprogramovaní? Máme, ako sa hovorí, o jedno koliesko viac – alebo skôr menej?

Interiér rímskokatolíckej Katedrály sv. Jozefa v Bukurešti.

Zdroj: Chainwit / commons.wikimedia.org

Nefandi si, že tomu rozumieš!

Aká veľká asi bola sodomská ohavnosť? Pomôže nám jazykový rozbor. Vo Vulgáte sa popri známych substantivizovaných adjektívach *nefasti* a *impij* (nehodní, bezbožní) môžeme stretnúť aj s tvarom *nefandi*. Človeče, nefandi si, že tomu rozumieš! Inak, s fandaním to latinské *nefandi* nemá nič spoločné:

„*Et civitates Sodomae et Gomorrae in cinerem redigens eversione damnavit, exemplum ponens eorum, quae sunt impiis futura: et iustum Lot oppressum a nefandorum luxuria conversationis eruit.*“

„Aj mestá Sodomu a Gomoru odsúdil na zánik a obrátil ich na popol, a tak dal príklad, čo čaká bezbožných (*impiis*). Vyslobodil však spravodlivého Lota, ktorého trápil výstredný život nemravníkov (*nefandorum*).“
(2Pt 2,6–7)

Nefandi je plurál maskulína *nefandus*. Toto slovo má pôvod v deponentnom slovese *fari* (hovoriť, vraviť) a dá sa preložiť ako čosi nevysloviteľné. Ale pozor – používa sa v negatívnom zmysle (*perversitas*, impudencia, na ktorú slová nestačia), a aj v spojitosti so Sodomou a Gomorou označuje zločin tak odpudzujúci a bezbožný, že sa o ňom slušnému človeku nepatrí hovoriť (*vitium nefandum*). Slovenský preklad „nemravníci“ teda nie je celkom presný. *Nefandi* sú ľudia, ktorí páchajú také do Neba volajúce hriechy, že ich nie je možné opísať slovami...

A delírium trvá...

Nová rumunská knižná katechéza hľadá pôvod inkluzívnej normalizácie abnormality (a potupenia biblického významu dúhy) v rozšafných renesančných mravoch, v protestantskom slobodnom skúmaní (*examenul liber*) Svätého písma a samozrejme, v ideológiách osvietenstva a marxizmu. Toto by hrdzavým ekumenickým automatom na tuctovú interreligióznú kávičku bez chuti a vône neprešlo...

Proces, ktorého konečnou stanicou je (pseudo)rekognícia homosexuality ako spoločensky prínosnej hodnoty, autor prirovnáva k paroxyzmálnemu (záchvatovému) stavu (*o expresie paroxistică*). Naše slepé storočie trpí kľčmi delíria v domnienke, že je to len neškodný valčík na krásnom modrom Dunaji.

Po schodoch, po zvukoch..., čo sme to za ľudia? „Schody pýchy“ v Štokholme.

Zdroj: jsamwrites / commons.wikimedia.org

Na námietky tých, ktorí by Pána Ježiša najradšej uväznili vo Svätostánku s faktickou poznámkou, že mimo priestoru kostola je už *persona non grata*, alebo presnejšie, *damnata*, páter Moraru odpovedá: „Učiteľský úrad katolíckej Cirkvi stojí na opačnom póle škodlivého relativizmu“ a „neobmedzuje sa výlučne na články

vieery, pokrýva celú oblasť morálky a prirodzeného práva.“

Zbierka jeho textov podľa rumunského komentátora „dokazuje, že odsúdenie (*condamnare*) homosexuality zo strany Cirkvi je trvalé (stabilné, konštantné – *constantă*) a jednoznačné (*fără echivoc*), počnúc prvými Otcami a Učiteľmi Cirkvi až do našich dní.“

Kolkí z príslušníkov tzv. západného kléru, ktorí si tak radi nespravodlivo kopnú do čiernočiernych rumunských upírov s cesnakom okolo krku, by dokázali namiešať takýto elixír pravovernosti?

Nie je hranica ako hranica

Katolíci z historického Moldavského kniežatstva, ktorí majú komunistické represálie v živej pamäti, bijú na poplach: „Cirkev nikdy a v žiadnej forme nelegitimizovala homosexuálnu nemravnosť, a ani v týchto dňoch nebude môcť akceptovať jej legalizáciu. Platí to viac než kedykoľvek predtým.“

Právna permissia homosexuálneho *carpe diem* „sama osebe predstavuje ešte väčší hriech, než súkromné praktizovanie homosexuality“ („*constituie în sine un păcat și mai mare decât practica privată a homosexualității*“), uzatvára infosapientia.ro.

Páčilo by sa rímskemu Che Guevarovi (dosad' si meno vatikánskeho kryptokomunistu podľa vlastného, slobodne neslobodného výberu), čo stvárajú tí staromódni „páterčekovia“ z najlatinskejšej pravoslávnej krajiny, ktorá je, ako svojho času utrúsil Lucian Boia, stále „na hranici Európy?“

Nuž, lepšie je prešľapovať z nohy na nohu niekde na hraniciach voľnomyšlienkarskej matičky (alebo aj za ňou), ale s vernosťou Kristovi a Jeho Cirkvi, než vhuľnúť oboma nohami na starý kontinent, a týkať si pritom s diablom.

Dal by Boh, aby jedného dňa, keď tento dúhovo-diabolský hurikán prehrmí (a on naozaj prehrmí!), bol otec Moraru a jemu podobní kňazi verní Magistériu, povýšení na slávu oltára...

Alegória viery v predstavách rakúskeho umelca Johanna Michaela Rottmayra.

Zdroj: Wolfgang Sauber / commons.wikimedia.org

Hriech je hriech. *Punctum!*

Za horami, za dolami, kde sú kostoly ešte plné, a kde sa z mešcov ešte nesype milovaná euromena, žil jeden pravoslávny patriarcha, oblečený v bielom ako pápež. Rímsky *pontifex maximus* by si z jeho počínania mohol vziať príklad, ale to by sme veľa chceli. Najprv by totiž musel ukázať, že jeho áno je áno a nie nie.

Rumunská pravoslávna cirkev vydala koncom januára 2024 vyhlásenie, v ktorom vyjadrila hlboké znepokojenie nad obsahom kontroverznej deklarácie *Fiducia supplicans*:

„Je isté, že požehnanie predstavuje určitý druh súhlasu (*un fel de aprobare*). Je to hriech. Sväté písmo a kresťanské zjavenie je založené na morálnom zákone, a tento morálny zákon, zjavený a zaznamenaný vo Svätom písme, nemôže nikto poprieť. Aj keď si pápež, nemôžeš negovať Písmo! Homosexualita zostáva hriechom,“ odkazuje do mesta na siedmich pahorkoch hovorca Rumunského pravoslávneho patriarchátu Vasile Bănescu.

Bănescu si je vedomý, že v pápežských komnatách sa latinčina už akosi nenosí, Svätému Otcovi preto jemne osvieži pamäť: „Slovo hriech (po rumunsky *păcat*) pochádza z latinského *peccatum*, a znamená absenciu dobra. Tak, ako zlo, aj absencia dobra nemá žiadnu konzistenciu.“

Zlo sa stabilite neteší, a skôr či neskôr sa rozpadne ako socha z piesku na exoticknej pláži. To najlepšie však prichádza na záver Bănescovho *extempore*: „Homosexualita nebude v pravoslávnom kresťanstve nikdy akceptovaná. (...) Existuje toľko narážok, že pravoslávna cirkev sa vraj nemodernizuje. No ako by si zmodernizoval Evanjelium? Ako sa má modernizovať kresťanská tradícia?“

Pravoslávny patriarchát má vo veciach jasno. Čo na to katolícke pštrosty?

„Som absolútne presvedčený, že vec, o ktorej hovoríme (homosexuálna deviácia, pozn. naša), je neprirodzená. Nikto nikoho nesúdi, ale môžem snáď povedať, že je to neprirodzené. Kresťanská morálka nemôže do seba integrovať hriech,“ vysvetľuje hovorca bukureštského pravoslávneho stolca, ktorý v týchto otázkach učí v plnej zhode s rímskokatolíckou dogmatikou.

Patriarchát reagoval aj na obvinenia z diskriminácie, ktorými bombarduje Cirkev najmä rumunská nezisková organizácia *Accept*, bojujúca za práva tzv. sexuálnych menších. Masívna mediálna kampaň tejto asociácie mala v roku 2001 za následok zrušenie Článku 200 Rumunského právneho poriadku, ktorý kriminalizoval homosexualitu počas obdobia komunizmu.

„S tými ľuďmi (ktorí praktizujú intímny vzťah medzi osobami rovnakého pohlavia, pozn. naša) nie je žiadny väčší problém, môžu prísť do chrámu, nikto ich odtiaľ nevyháňa preč,“ tvrdí Bănescu, s upresnením, že „duchovná realita je tvrdá. Vy sa do Cirkvi prichádzate obnoviť, duchovne sa očistiť.“ Obnoviť sa, nie utvrdiť sa vo svojich perverznych chúfkach.

Hlava Rumunskej pravoslávnej cirkvi, patriarcha Daniel.

Zdroj: Υπουργείο Εξωτερικών / commons.wikimedia.org

Vysoký predstaviteľ rumunského pravoslávia však nedokáže uveriť, že západná cirkev mohla tak hlboko klesnúť... Snaží sa ju ospravedlniť, no nepriamo tým naznačuje, že je to práve sekulárna spoločnosť, ktorá istú časť kléru ovláda ako marionety: „Myslím si, že problematiku akceptácie homosexuality nenastoluje katolícke kresťanstvo, ale spoločnosť, v ktorom táto forma kresťanstva existuje. Sú to spoločnosti presýtené sekularizmom, spoločnosti, v ktorých morálny poriadok už nie je tým, čím býval.“

Patriarchát v osobe Bănesca potvrdil svoje pozície aj po tom, čo Grécko ako jediná majoritne pravoslávna krajina legalizovala sobáš osoby rovnakého pohlavia: „Pokrok ľudstva nemá absolútne nič spoločné s progresivizmom, ktorý ho vlastne sabotuje, rovnako ako poriadok nemá nič spoločné s chaosom.“

„Moderný štát nemá žiadne náboženské črty (*nu are nicio trăsătură religioasă*), takže je vo svojej podstate amorálny,“ uviedol hovorca Rumunského patriarchátu na margo gréckych politických judášov. Dočkáme sa niekedy podobnej reakcie aj zo strany slovenských duchovných autorít, alebo bude Šípková Ruženka ďalej snívať svoj ružový sen?

Odkazy na rumunské zdroje a agentúrne správy:

<https://infosapientia.ro/aparitii-editoriale/biserica-si-homosexualitatea/>

<https://editurasapientia.ro/biserica-si-homosexualitatea/>

<https://www.euronews.ro/articole/bor-spune-ca-papa-francisc-a-facut-un-gest-personal-cand-a-discutat-despre-homose>

<https://www.g4media.ro/vasile-banescu-dupa-ce-grecia-a-legalizat-casatoriile-intre-persoanele-cu-acelasi-sex->

nu-poporul-grec-ortodox-a-votat-si-legalizat-nefirescul-progresul-omenirii-nu-are-a.html

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/nie-kazdy-chce-santit-na-duhovom-tobogane-rumunski-katolici-vydali-knihu-cirkev-a-homosexualita/>